

[Erna Sørensen.]

til Rigsdagssamlingen 1950—51, saaledes at man i den mellemliggende Tid kan faa Lejlighed til at indhøste yderligere Erfaringer med Hensyn til Lovens Virkning i Praksis.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

Jeg takker for de Bemærkninger, der er fremsat af den ærede konservative Ordfører, men maa efter et hastigt Blik paa Loven mene, at det alligevel vil være rigtigst at udsætte Revisionen som foreslaaet i det foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 164 af 16. Maj 1934 om Lempelser for visse Laan til sønderjyske Landbrugere, Haandværkere, handlende og Fiskere m. fl., saaledes som denne er ændret senest ved Lovanordning Nr. 182 af 12. April 1945, jfr. Lov Nr. 271 af 1. Juni 1945.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4167; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4113).

Sagen sattes til Forhandling.

P. Mortensen: Loven om Lempelser for visse Laan til sønderjyske Landbrugere, Haandværkere, handlende og Fiskere m. fl. stammer fra 1934 og gennemførtes bl. a. paa Grund af den da herskende Landbrugs-krise her i Landet, der særlig var haard i Sønderjylland. Lovens Formaal var den gang at give Lempelser med Hensyn til Renterne af visse Laan, saaledes at Renten kunde holdes nede paa højst 3 pCt., og i visse Tilfælde gaves ogsaa Rentefrihed. I de 10 Aar, Loven nu har virket, har Staten paa denne Konto ydet Erhvervslivet i Sønderjylland en Hjælp paa i alt ca. 13,4 Mill. Kr., og Lovens Forlængelse, som nu foreslaas i yderligere 2 Aar, vil koste Statskassen ca. 600 000 Kr. aarlig. Det Spørgsmaal, der kan rejses ved denne Lejlighed, og som for Resten ogsaa er rejst ved tidligere Behandlinger af Loven, er, om Forholdene paa de her omhandlede Omraader fremdeles er saaledes, at fortsat Støtte er

paakrævet. I den Anledning vil jeg gerne sige, at det Udvalg, der har administreret Loven indtil nu, har ment, at Hjælpen fortsat er nødvendig, og Ministeriet har sluttet sig hertil ved at fremsætte det Lovforslag, som er til Behandling her. Vi kan fra vort Partis Side slutte os til de Betragtninger, der er gjort gældende, og vi anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Heick: Jeg vil ogsaa gerne paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, og som sønderjysk Rigsdagsmand vil jeg udtale en Tak til den højtærede Finansminister, fordi han har fremsat Loven og fremsat den i uændret Skikkelse. Efterhaanden som Begivenhederne er kommet paa Afstand og det bliver muligt at se dem i Historiens Lys, bliver Betydningen af den konstruktive Politik, der indledes med Kanslergadeforliget, og som for Sønderjyllands Vedkommende bl. a. fortsattes i den sønderjyske Landvæsenlovgivning, mere og mere aabenbar. Landsdelen dernede var jo udset til Tumleplads for det tyske, nazistiske Propagandamaskineri, og fra den Side argumenterede man kraftigt med, hvor ringe økonomiske Udsigter der var for Grænsebefolkningen ved en fortsat Forbliven ved Danmark. De kommende Aars Udvikling gav Baggrund for en virkningsfuld Tilbagevisning af saadanne Paastande, og derfor led det indtil da uimodstaaelige tyske Propagandamaskineri sit første store Nederlag ved Valget i Marts 1939, et Valg, der sikkert ikke har været uden Indflydelse paa de første Krigsaars tyske Politik, baade over for Landsdelen og over for Landet som Helhed.

Loven giver Bidrag til Digearbejdet, et Arbejde, som ikke er mindst værdifuldt for dem, der har faaet deres Virke betrygget i Læ af Diget. Rentelettelsesloven har derfor faaet Betydning for Landbruget ud over den snævre Grænseegn, og jeg glæder mig over, at Forstaaelsen herfor er saa stor.

Med disse Ord vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Bartholdy: Som det fremgaar af Bilaget til Lovforslaget, havde Rentelettelsesudvalget i December 1945 et Møde med Repræsentanter for Sønderjysk Hypoteklaanefond, Laanekassen for Sønderjylland og samtlige sønderjyske Akkordudvalg, der alle gav Udtryk for, at det under Hensyn til de stigende Driftsudgifter og de faldende Priser paa Landbrugets Produkter vil være nødvendigt at forlænge Loven. Det er nem-